

[Aksel Larsen.]

Dette er udnyttet af de forskellige Forbund, i beskædet Omfang af Tømrernes Hovedbestyrelse, hvor der ikke manglede ret meget i de 75 pCt., saa der kom Hovedbestyrelsen til at repræsentere 72 Nej og 134 Ja; men det ændrede ganske vist ikke Resultatet af Tømrernes Afstemning, hvor der i Forvejen var 1 201 Nej-Stemmer mod 161 Ja-Stemmer. Hvad Arbejds mændene angaar, afgav Hovedbestyrelsen ca. 39 000 Stemmer, deraf 36 896 Ja og 2 300 Nej. Arbejds mændene har en Bestemmelse i deres Love om Urafstemninger om deres Overenskomstforslag, hvor Medlemmerne har talt, men saa kommer Hovedbestyrelsen og forrykker fuldkommen Værdien af Afstemningen ved, at Hovedbestyrelsens overvældende Flertal stemmer anderledes, end Medlemmerne har gjort.

Den Slags har ikke noget med Demokrati at gøre, det er faktisk stridende mod Forbundets Love. Men naturligvis, det er gennemført ved Lov paa Rigsdagen, og det har de paagældende Forbundsmedlemmer rettet sig efter. Det er en Sag, man kan afgøre inden for Forbundet, om Medlemmerne billiger det. Naturligvis burde de paagældende Hovedbestyrelser, hvis de var loyale over for deres Medlemmer, have delt sig paa en saadan Maade, at de ikke paa-virkede det faktiske Resultat af Medlemmernes Afstemning, men delte sig i Forhold til, hvorledes Medlemmerne havde stemt. Det havde været demokratisk under saadanne Omstændigheder.

Ser man paa, hvorledes Arbejderne har stemt, har ogsaa Arbejderne forkastet dette Forligsforslag, og man kan altsaa ikke tage denne Afstemning til Indtægt for, at det er et godt Forslag, der nu bliver ophøjet til Lov. I øvrigt beviser det, der her er sket, hvor uendelig rigtigt det var, da vi engang i Vinter stillede Forslag her i Tinget om, at Forligsmandslovens Afstemningsregler og Sammenkædningsregler burde ophæves. Det belyses af dette ogsaa derved, at man har kædet de mest forskellige Fag sammen, Fag, som ingen Forbindelse har med hinanden, Fag, hvis Overenskomst- og Lønforhold ligger fuldkommen fjernt fra hinanden. Da der forhandlede med Forligsmanden i Slagterikonflikten, erklærede han, at han fandt, at det var et Misbrug af Forligsmandsloven, hvis man kædede Slagteri-arbejderne sammen med Arbejds mændene. Nu har han her gjort noget, som forekommer mig et endnu større Misbrug, selv om det er paa et mindre Omraade, idet han har kædet Litografer, Kemigrafer, Handske-

magere, Skorstensfejere, Funktionærer i Zoologisk Have, Kvinder i Vaskelær og Badefunktionærer sammen med Arbejds mændene. Det er Folk med helt andre Overenskomstforhold, der ingen Berøring har med Arbejdsmandsforbundet, hvis Lønninger ligger anderledes, og derfor vel kunde have Grund til at forkaste, selv om Arbejds mændene mente, at der var Grund til at vedtage. Men nu, da de har forkastet med drønende Majoritet, kommer Arbejds mændenes Hovedbestyrelse med sin ekstra Stemmevægt i Kraft af en Lov, vedtaget af Rigsdagen; uanset om disse Grupper forkaster, er Forslaget alligevel vedtaget for deres Vedkommende. Det er ganske urimeligt og udemokratisk, og det understreger, hvor berettiget det var, at vi krævede denne Bestemmelse i Forligsmandsloven ophævet.

Selve Forslaget kan jeg, baade paa Grund af Tiden og af andre Grunde, ikke komme ind paa i Detailler, men jeg kan sige, at det er uendelig langt fra at være en Opfyldelse af de Løfter, hele Samlingsregeringen, deriblandt den nuværende højttærede Statsminister, gav Arbejderne igennem Trontalen af 9. Maj i Fjor om, at man vilde søge at genoprette Reallønnen af 1939. Her søger man ikke at gøre noget saadant; her gør man bevidst det modsatte. Det er utilfredsstillende, Løntillæg, der ydes, og det hjælper ikke, at man henviser til Arbejdsgiverforeningens noget hykleriske Argument, at man ikke kan give Arbejds mændene mere, naar de faglærte ikke har faaet mere. Det kan man aldeles udmærket godt. Det har været Regelen herhjemme længe før Krigen, at der skulde føres en social Linie, hvad Lønforbedringer angaar, saaledes at de lavest lønnede skulde have de største Forbedringer, for at Svælget mellem dem og de højest lønnede kunde blive noget mindre. Derfor vil det være fuldkommen rimeligt, uanset hvad de faglærte tidligere har faaet, om de lavest lønnede Fag fik noget mere, og derfor er dette Forslag ikke tilstrækkeligt.

Samtidig er der en anden stor Mangel, og saa vidt jeg kender til Forholdene, tror jeg nok, at denne Mangel har været medvirkende til, at der trods de yderst ugunstige Forhold var saa mange Nej-Stemmer hos Arbejds mændene. Det er den, at Forligsmanden ikke engang har villet give denne beskedne Lønforhøjelse tilbagevirkende Kraft. Det gav man da i det mindste Slagteri-arbejderne. Det var en meget ringe Forbedring. Det drejede sig kun om et Par Uger, og naar man vil give tilbagevirkende Kraft, var det for lidt; men det, var dog en